

DANIŞTAY KARARI**Danıştay Altıncı Daire Başkanlığından:****Esas No : 2021/5717****Karar No : 2021/8717****KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN:** Danıştay Başsavcılığı - ANKARA**DAVACI** : Ay Marka Mağazacılık A.Ş.**VEKİLİ** : Av. Nil Özsoy Dindar (E-Tebligat)**DAVALI** : Efeler Belediye Başkanlığı - AYDIN**VEKİLLERİ** : Av. Ö. Göktuğ Göktaş, Av. A. Kadir Açık - Aynı yerde**YARGILAMA SÜRECİ** :

Dava konusu istem: Efeler Belediyesince, 2019/1 dönemi için 432,05-TL tutarlı ve 2019/2 dönemi için 612,31-TL tutarlı katı atık bedeli tahakkuk ettirilmesine ilişkin 02/01/2019 tarihli, 62/466 cilt/sayfa numaralı işlemin iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Aydın 1. İdare Mahkemesinin 31/12/2019 tarih ve E:2019/459, K:2019/1100 sayılı kararında; davalı Efeler Belediye Başkanlığı tarafından işletilmekte olan bir evsel katı atık bertaraf tesisinin bulunmadığı, davalı idarenin söz konusu süreçteki görevinin 5216 sayılı Kanunun 7/3. maddesinin (b) bendinde belirtilen "katı atıkları toplama ve taşıma" olduğu, bunun dışında katı atıkların bertaraf edilmesi sürecinde 5216 ve 2872 sayılı Kanunlar ile verilen başka bir görev ve buna bağlı yetkisinin bulunmadığı, somut olayda katı atık bertaraf tesisini kuran ve işletmekte olan kurumun Aydın Büyükşehir Belediyesi olduğu dikkate alındığında, evsel katı atıkları toplama ve taşıma aşamalarının da dahil olduğu katı atıkların bertaraf sürecine ilişkin giderlerin içinde yer aldığı bütün maliyet unsurlarına göre belirlenecek olan ücretin 2872 sayılı Kanunun 11/11. maddesi ve 5216 sayılı Kanunun 7/1-i maddesi gereğince Aydın Büyükşehir Belediye Meclisi'nce belirlenmesi gerektiği gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar verilmiştir.

DANIŞTAY TETKİK HAKİMİ SÜLEYMAN HAFIZ KAPAN'IN DÜŞÜNCESİ: Danıştay Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz isteminin kabul edilerek, İdare Mahkemesi kararının 2577 sayılı Kanun'unun 51. maddesi uyarınca, hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmektedir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI ABDULKADİR ATALIK'IN DÜŞÜNCESİ: Efeler Belediyesince düzenlenen 2019/1 dönemine ait 432.05-TL tutarlı ve 29.11.2019 vade tarihli 2019/2 dönemine ait 612,31-TL tutarlı katı atık bedellerinin tahsiline yönelik 02.01.2019 tahakkuk tarihli 62/466 cilt/sayfa numaralı tahakkukun iptali istemiyle Efeler Belediye Başkanlığına karşı açılan dava dava konusu işlemin iptali yolunda verilen Aydın 1. İdare Mahkemesi Hakimliğinin 31/12/2019 gün ve E:2019/459, K:2019/1100 sayılı kesin kararının; davalı idare tarafından, kanun yararına temyiz edilmesi istemiyle Başsavcılığımıza bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51'inci maddesinde, "niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden" kararların kanun yararına temyiz olunabileceği belirtilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, 4492 sayılı Kanunla değişik (c) bendinde; Tahkim yolu

öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Anılan madde hükmünden anlaşılacağı üzere, idari yargının görev alanı; idare hukuku kuralları içinde kamu hizmetinin yürütülmesi amacıyla, kamu gücü kullanılarak tesis edilen idari işlemler, idari eylemler ve idari sözleşmelerden doğan uyuşmazlıklar nedeniyle açılan davaların görüm ve çözümünü sınırlıdır.

İptal davasının amacı; idarenin hukuka aykırı işlemlerinin hukuk düzeninden kaldırılmasını sağlamaktır. Hukuka aykırılık ise, objektif hukuk kuralının varlığı koşulu ile bu kuralın ihlali halinde ortaya çıkmaktadır. Oysa sözleşmeler, birer hukuk kuralı olmadığından, bunların ihlali de hukuka aykırılık değil, sözleşme hükümlerine aykırılık oluşturmaktadır.

Öte yandan, bir sözleşmenin idari sözleşme sayılabilmesi için sürekli bir kamu hizmetinin görülmesi amacını taşıması, taraflardan birinin idare olması ve kamu hukukuna özgü, kamu hukukundan doğan şart ve hükümlerin sözleşmede yer alması zorunludur.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun "ücrete tabi işler" başlıklı 97. maddesinde; "Belediyeler bu Kanunda harç veya katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı olarak ifa edecekleri her türlü hizmet için belediye meclislerince düzenlenecek tarifelere göre ücret almaya yetkilidir. Belediye'ye tekel olarak verilmiş işler kendi özel hükümlerine tabidir." kuralına yer verilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanununun "belediyenin yetkileri ve imtiyazları" başlıklı 15/d maddesinde; "Özel kanunları gereğince belediyeye ait vergi, resim, harç, katkı ve katılma paylarının tarh, tahakkuk ve tahsilini yapmak; vergi, resim ve harç dışındaki özel hukuk hükümlerine göre tahsilii gereken doğal gaz, su, atık su ve hizmet karşılığı alacakların tahsilini yapmak veya yaptırmak." belediyenin yetki ve imtiyazları arasında sayılmıştır.

27/10/2010 tarihli, 27742 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Atıksu Altyapı ve Eysel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tariflerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin "tanımlar" başlıklı 4/m maddesinde, ücret; "26.05.1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun Mükerrer 44. maddesi hükmü gereği çevre temizlik vergisi ile aynı Kanunun 87. maddesi uyarınca kanalizasyon harcamalarına katılma payı ve 2560 sayılı Kanunun 13. maddesi uyarınca alınan kullanılmış suları uzaklaştırma bedelini de içerecek şekilde; atıksu ve evsel katı atık ile ilgili verilen tüm hizmetler karşılığında tam maliyet esaslı tarifeye göre belirlenen toplam sistem maliyetini karşılamak üzere evsel katı atık ve atıksu hizmetlerinden yararlananlar tarafından ödenmesi gereken parasal değeri, ifade eder." şeklinde tanımlanmıştır.

Aynı Yönetmeliğin "abonelik" başlıklı 10. maddesinde ise; "Atıksu altyapı yönetimlerinin hizmet vermekle yükümlü olduğu tüm gerçek ve tüzel kişilerin abone olması zorunludur", kuralına, "hizmet sözleşmesi" başlıklı 12. maddesinde de; "her bir abone için toplam sistem maliyeti o aboneye verilen veya verilecek hizmete göre hesaplanır. Atıksu altyapı yönetimleri ve/veya evsel katı atık idareleri hizmetten yararlanan ve/veya yararlanacak her abone karşılıklı sözleşme yapmakla yükümlüdürler." düzenlemesine yer verilmiştir.

Yukarıda aktarılan mevzuat hükümleri ile dosyada bulunan bilgi ve belgelerin birlikte değerlendirilmesinden; atıksu altyapı tesisleri ile evsel katı atık bertaraf tesislerinin kurulması, bakımı, onarımı, işletilmesi, kapatılması ve izlenmesi, bu tesislerle ilgili olarak verilen tüm hizmetleri karşılayabilecek tam maliyet esaslı tarifelerin belirlenmesi konusunda anılan hizmetleri sağlayacak idarelere takdir yetkisi verildiği, hizmeti alan gerçek ve tüzel kişilerin ise bu hizmetlere karşılık olarak abone olmak zorunda olduğu; ayrıca, atıksu altyapı yönetimleri ve/veya evsel katı

atık idarelerinin hizmetten yararlanan ve/veya yararlanacak her abone ile karşılıklı sözleşme yapmakla yükümlü olacakları sonucuna varılmaktadır.

Nitekim, Uyuşmazlık Mahkemesinin 14.10.1991 gün ve E:1991/29, K:1991/29 sayılı kararı ile, gerek 2560 sayılı Yasa'nın 23. maddesi gerekse buna dayanılarak çıkarılan İSKİ Tarifeler Yönetmeliği'nin 5,16 ve 17. maddelerinde, İSKİ'ye ait kanalizasyonu kullananlardan atık su bedelinin tarifeye göre alınacağına açıkça belirtildiği ve bunun taraflar arasında bir sözleşmeye dayandırılacağına hükme bağlandığı, buyurucu nitelikteki bu hükmün sözleşme yapılmaksızın atık su üretenleri de sözleşme yapmakla yükümlü kıldığı, bu hükme uymayanların sözleşme yapma durumunda olmaları nedeniyle atık su bedeli ödemekten kaçınmalarına olanak bulunmadığı, sözleşmeden kaçınmanın söz konusu bedelin ödenmesinden kurtulma sonucunu doğurmayaacağı ve bunların da sözleşmeli sayılmalarının gerektiği, öte yandan Yasa ve Yönetmelik ile öngörülen usul ve esaslara göre İSKİ tarafından düzenlenen tarifelerle tespit edilen atık su bedelinin Anayasa'nın 73. maddesinde öngörüldüğü biçimde kanunla konulan vergi, resim, harç ve benzeri bir mali yükümlülük olduğundan söz edilemeyeceği, bu itibarla, atık su bedeli, vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülük olmayıp, özel hukuk alanındaki alacak-borç ilişkisini içeren abonman sözleşmesine dayalı ve idarece düzenlenen bir tarife uyarınca alınan bir bedel olduğundan, bu konuyla ilgili anlaşmazlığın çözümünün adli yargının görevine girdiğine karar verildiği, katı atık toplama ücretine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan bir davada da, Uyuşmazlık Mahkemesinin, 09/05/2016 günlü, E:2016/266, K:2016/305 sayılı kararıyla söz konusu ücretin, idareyle kişi arasında abonman sözleşmesi ile kurulan özel hukuk ilişkisi çerçevesinde ve hizmet karşılığında maliyet-kar esasına göre idarece belirlenen tarifeye dayanılarak alınan bir ücret olduğu, idarenin faaliyet alanıyla ilgili olarak yürürlüğe koyduğu yönetmelik ile buna dayanan tarife kararlarının yargısal denetiminin idari yargı yerinde (İdare Mahkemeleri); abonman sözleşmesine dayanan bir alacak-borç ilişkisi kapsamındaki katı atık toplama bedelinin tahsiline ilişkin davaların ise adli yargı yerinde görülüp çözümlenmesi gerektiği, uygulamanın bu doğrultuda istikrar kazandığı belirtilerek, davalı belediye tarafından evsel katı atık ücretinin ödenmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın adli yargı yerinde görülmesi gerektiğine karar verilmiştir.

Bu durumda; davacıdan talep edilen katı atık ücretinin, özel hukuk hükümlerine tabi olan abonelik sözleşmesinden kaynaklandığı, bu sebeple, söz konusu ücretin iptali isteminden kaynaklanan uyuşmazlığın görüm ve çözümü adli yargı mercilerine ait olduğundan davanın görev yönünden reddi gerekirken, davacı şirkete katı atık ücreti tahakkuk ettirilmesine ilişkin işlemin iptali yolunda verilen İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle Aydın 1. İdare Mahkemesi Hakimliğinin 31/12/2019 gün ve E:2019/459, K:2019/1100 sayılı kararı; usul yönünden, yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, 2577 sayılı Yasanın 51'inci maddesi uyarınca, kanun yararına temyiz edilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Altıncı Dairesince, Tetkik Hakiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra işin gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE:

MADDİ OLAY :

Efeler Belediyesi tarafından düzenlenen 02/01/2019 tarihli, 62/466 cilt/sayfa numaralı işlem ile, 2019/1 dönemi için 432,05-TL tutarlı ve 2019/2 dönemi için 612,31-TL tutarlı katı atık

bedeli tahakkuk ettirilmiştir.

Bunun üzerine bakılan dava açılmıştır.

İLGİLİ MEVZUAT:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde; "(1) İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir. (2) Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmaz. (3) Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." hükmü yer almıştır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükmünün değerlendirilmesinden; kanun yararına temyiz yoluna ancak kesinleşen ve "niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden" kararlara karşı başvurma olanağının bulunduğu anlaşılmaktadır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, 4492 sayılı Kanunla değişik (c) bendinde; Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Anılan madde hükmünden anlaşılacağı üzere, idari yargının görev alanı; idare hukuku kuralları içinde kamu hizmetinin yürütülmesi amacıyla, kamu gücü kullanılarak tesis edilen idari işlemler, idari eylemler ve idari sözleşmelerden doğan uyuşmazlıklar nedeniyle açılan davaların görüm ve çözümüyle sınırlıdır.

İptal davasının amacı; idarenin hukuka aykırı işlemlerinin hukuk düzeninden kaldırılmasını sağlamaktır. Hukuka aykırılık ise, objektif hukuk kuralının varlığı koşulu ile bu kuralın ihlali halinde ortaya çıkmaktadır. Oysa sözleşmeler, birer hukuk kuralı olmadığından, bunların ihlali de hukuka aykırılık değil, sözleşme hükümlerine aykırılık oluşturmaktadır.

Öte yandan, bir sözleşmenin idari sözleşme sayılabilmesi için sürekli bir kamu hizmetinin görülmesi amacını taşıması, taraflardan birinin idare olması ve kamu hukukuna özgü, kamu hukukundan doğan şart ve hükümlerin sözleşmede yer alması zorunludur.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun "ücrete tabi işler" başlıklı 97. maddesinde; "Belediyeler bu Kanunda harç veya katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı olarak ifa edecekleri her türlü hizmet için belediye meclislerince düzenlenecek tarifelere göre ücret almaya yetkilidir. Belediye'ye tekel olarak verilmiş işler kendi özel hükümlerine tabidir." kuralına yer verilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanununun "belediyenin yetkileri ve imtiyazları" başlıklı 15/d maddesinde; "Özel kanunları gereğince belediyeye ait vergi, resim, harç, katkı ve katılma paylarının tarh, tahakkuk ve tahsilini yapmak; vergi, resim ve harç dışındaki özel hukuk hükümlerine göre tahsil gereken doğal gaz, su, atık su ve hizmet karşılığı alacakların tahsilini yapmak veya yaptırmak." belediyenin yetki ve imtiyazları arasında sayılmıştır.

27/10/2010 tarihli, 27742 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Atıksu Altyapı ve Evsel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tarifelerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul ve

Esaslara İlişkin Yönetmeliğin "tanımlar" başlıklı 4/m maddesinde, ücret; "26.05.1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun Mükerrer 44. maddesi hükmü gereği çevre temizlik vergisi ile aynı Kanunun 87. maddesi uyarınca kanalizasyon harcamalarına katılma payı ve 2560 sayılı Kanunun 13. maddesi uyarınca alınan kullanılmış suları uzaklaştırma bedelini de içerecek şekilde; atıksu ve evsel katı atık ile ilgili verilen tüm hizmetler karşılığında tam maliyet esaslı tarifeye göre belirlenen toplam sistem maliyetini karşılamak üzere evsel katı atık ve atıksu hizmetlerinden yararlananlar tarafından ödenmesi gereken parasal değeri, ifade eder," şeklinde tanımlanmıştır.

Aynı Yönetmeliğin "abonelik" başlıklı 10. maddesinde ise; "Atıksu altyapı yönetimlerinin hizmet vermekle yükümlü olduğu tüm gerçek ve tüzel kişilerin abone olması zorunludur" kuralına, "hizmet sözleşmesi" başlıklı 12. maddesinde de; "her bir abone için toplam sistem maliyeti o aboneye verilen veya verilecek hizmete göre hesaplanır. Atıksu altyapı yönetimleri ve/veya evsel katı atık idareleri hizmetten yararlanan ve/veya yararlanacak her abone karşılıklı sözleşme yapmakla yükümlüdürler." düzenlemesine yer verilmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Yukarıda aktarılan mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; atıksu altyapı tesisleri ile evsel katı atık bertaraf tesislerinin kurulması, bakımı, onarımı, işletilmesi, kapatılması ve izlenmesi, bu tesislerle ilgili olarak verilen tüm hizmetleri karşılayabilecek tam maliyet esaslı tarifelerin belirlenmesi konusunda anılan hizmetleri sağlayacak idarelere takdir yetkisi verildiği, hizmeti alan gerçek ve tüzel kişilerin ise bu hizmetlere karşılık olarak abone olmak zorunda olduğu; ayrıca, atıksu altyapı yönetimleri ve/veya evsel katı atık idarelerinin hizmetten yararlanan ve/veya yararlanacak her abone ile karşılıklı sözleşme yapmakla yükümlü olacakları sonucuna varılmaktadır. Nitekim, katı atık ücretine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan bir davada, Uyuşmazlık Mahkemesinin, 09/05/2016 günlü, E:2016/266, K:2016/305 sayılı kararıyla; söz konusu ücretin, idareyle kişi arasında abonman sözleşmesi ile kurulan **özel hukuk ilişkisi çerçevesinde ve hizmet karşılığında maliyet-kar esasına göre idarece belirlenen tarifeye dayanılarak alınan bir ücret olduğu, idarenin faaliyet alanıyla ilgili olarak yürürlüğe koyduğu yönetmelik ile buna dayanan tarife kararlarının yargısal denetiminin idari yargı yerinde -idare mahkemeleri; abonman sözleşmesine dayanan bir alacak- borç ilişkisi kapsamındaki katı atık toplama bedelinin tahsiline ilişkin davaların ise adli yargı yerinde görülüp çözümlenmesi gerektiği, uygulamanın bu doğrultuda istikrar kazandığı belirtilerek, davalı belediye tarafından evsel katı atık ücretinin ödenmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın adli yargı yerinde görülmesi gerektiğine karar verilmiştir.**

Bu durumda; davacıdan talep edilen evsel katı atık ücretinin, özel hukuk hükümlerine tabi olan abonelik sözleşmesinden kaynaklandığı, bu sebeple, söz konusu ücretin iptali isteminden kaynaklanan **uyuşmazlığın görüm ve çözümü adli yargı mercilerine ait olduğundan, davanın görev yönünden reddi** gerekirken, davacıya evsel katı atık ücreti tahakkuk ettirilmesine ilişkin işlemin iptali yolunda verilen İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1.2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca Danıştay Başsavcılığı tarafından yapılan kanun yararına temyiz isteminin kabulüne,

2.Yukarıda özetlenen gerekçeyle dava konusu işlemin iptali yolunda verilen temyize konu Aydın 1. İdare Mahkemesinin 31/12/2019 tarih ve E:2019/459, K:2019/1100 sayılı kararının, 2577

sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, **hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

3.Kararın birer örneğinin ilgili Efeler Belediye Başkanlığı ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 23/06/2021 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi

Esas No : 2021/5717

Karar No : 2021/8717

(X) KARŞI OY:

Dava; Efeler Belediyesince, 2019/1 dönemi için 432,05-TL tutarlı ve 2019/2 dönemi için 612,31-TL tutarlı katı atık bedeli tahakkuk ettirilmesine ilişkin 02/01/2019 tarihli, 62/466 cilt/sayfa numaralı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

2872 sayılı Çevre Kanununun 11. maddesinin 11. fıkrasında; büyükşehir belediyeleri ve belediyelerin evsel katı atık bertaraf tesislerini kurmak, kurdukmak, işletmek veya işletmekle yükümlü oldukları, **bu hizmetten yararlanan ve/veya yararlanacakların, sorumlu yönetimlerin yapacağı yatırım, işletme, bakım, onarım ve ıslah harcamalarına katılmakla yükümlü oldukları, bu hizmetten yararlananlardan, belediye meclisince belirlenecek tarifeye göre katı atık toplama, taşıma ve bertaraf ücreti alınacağı** ve bu fıkra uyarınca tahsil edilen ücretlerin katı atıkla ilgili hizmetler dışında kullanılmayacağı hükümlerine yer verilmiştir.

27/10/2010 tarih ve 27742 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Altyapı ve Evsel Katı Atık Bertaraf Tesisleri Tarifelerinin Belirlenmesinde Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmelik hükümleri uyarınca, evsel katı atık ücret tarifesi belirlenmektedir.

Evsel katı atık ücret tarifesine göre evsel katı atık bedeli tahakkuk ettirilmektedir. Katı atık bedeli tahakkuk ettirilmesine ilişkin husus, evsel katı atık ücret tarifesine bağlı olduğundan, evsel katı atık ücret tarifesi doğrultusunda karara bağlanması gerekmektedir.

Bu durumda; evsel katı atık ücret tarifesinin iptali istemiyle açılan davaların görüm ve çözümü idari yargı mercilerine ait olduğundan, **davaya konu katı atık bedeli tahakkuk ettirilmesine ilişkin işlemin hukuka uygunluğunun, evsel katı atık ücret tarifesi doğrultusunda değerlendirilerek karara bağlanması gerektiğinden, katı atık bedeli tahakkuk ettirilmesine ilişkin işleme ilişkin uyuşmazlığın da görüm ve çözümünün idari yargı mercilerine ait olduğu sonucuna varıldığından, işin esasının incelenmesi suretiyle verilen İdare Mahkemesi kararında hukuka aykırılık bulunmadığından, kanun yararına temyiz isteminin reddine karar verilmesi gerektiği görüşüyle, aksi yönündeki çoğunluk kararına katılmıyorum.**

Üye

Mehmet Ali

CERAN